

ՅՅԱՆԴԱՆ

“Արդ է սպանդական ի յերիխոն, քանզի աղաւթք մեր եւ պատարագը անդո ի վեր առարին, Ըսդդ. էջ 62:

Ուղաբդի ընթերցուածք պահած է Եղյաց, էջ 21 “յորո եւ զանօթօն եւ լողաւուուն եւ զանապանակն... որով կ'ակնարկուի Ելից այս խօսքը՝ “զանապանակն կատարուածն եւ զանապանակն խորախն եւ լողաւուուն” (— ԱԱ. 7): — Ծանօթ է բառիս արձանը՝ ողաւու (զոհ). Զավադառանուուց, “Մագիդոն” (եղի. 284) նշանակութեամբ յայտնի է գարձեալ ողաւուուն Ա. Արք. Ժ. 25:

84. ՎԱՆԳԵԼՄ

ԱՄԻ ինչ մասն զանրունին երկրուուքք ժենաւք բուռն նարեաւ ի ևնն այնը, որոյ ունին, զարկանին եւ ակնեաւ կամքն ասութե, զան նեփարամք նակաւութեան բուռն նարեաւ լուսն եւ վասգնույն զնմանէ. . ի նուա զան համանին, Ըսդդ. Հաք. էջը. էջ 182:

Յօյն հատակուուր մը կը ընթեռնու ծիա Շն գլուխուածք չէ չ անդ ընթերցուածք պահած է Ասկ. Մատթ. Մեկնութեամբ (Էլ. 598) ճիշդ. “բանուիւր նշանակութեամբ.” Այս այնիսի ժամանակաւուր իշտու (Հ.՝ ինչ առ. վանտեալ) իցէ, յն. չառ չէ ա. (պա. band, vend). Մատենադարաւութեանց Ձեւ է եւ դ իրարու հետ շատ սուեպ կը շփոթուին, հման քոյթ, ուղայթ, ուղայթազիմ, որդուալիմ, իշնէաչցուցանեմ, դանդաչցուցանեմ, ժանդ. (Ենդ. Հերձ. էջ 224) փոխակի ժանդ եւ այն, ընդարձակուէն հման. Կորպոր, Բառաքնութիւն էջ 6—11, տեսնաւ Հերշշան Արմ. Gramm. p. 34—35 եւ ԱԱ. 1905, էջ 17:

85. ՔԱՂԱԿԱՆԱԿԱՐԱՆԱՆ

“Եւ ուր նորա նման քանկնակառանամու իրու ի նոցի նոուցիաւ. . եւ է ինչ որ զանանին, որպէս զրանդակառանաւը, իրո ի նոցի նոուցիաւ, Ըսդդ. Հաք. էջ 74:

Հատակածի առաջն մասը վկայութիւն է Յովհաննու Յայտնութենէն. “Եւ ուր նորա նմա-

նեալ դնեաց ժիւէյն (Ա. 15). յն. չառ ալ պօծէս օվուն ծրաւու չախօւօւի մանաւ, աչ են սպանք ու պուրամենք. Խոչքա կը մեկնէ “ք-դ-մ-բ-ն-ն-ն” (Թ. 222 Զեռադիրը՝ ու-չ-մ-բ-ն-ն-ն), դահրիպար սիեկցիոն, թանկացն քանի գուիդ. Իրեն. Ա. “Որ էս սու-ի-մ-բ-ն-ն-ն իր ի հոցի ջեռուցեալուն. Այս մեկնութեամբ նոշքա առած է Ա. Լապիդէի Յայտնութեան Մեկնութենէն (Commentaria in Apocalypsin, auctore C. a Lapide), զոր թարդանան եւ “Պ-ու-կ-ս-ո-ւ- ի. խարբերթացին, (Տաշեան, Ցուցակ, Էջ 569—570). Այս մեկնութեան մէջ ինդրոյ կիթ բառը կը թարդանուի սու-ի-դ-ն-ն (aurichalcum), “Ուր նոր նմանու սոկեպինաց որպէս ի հում (sic) վառեալքու. Հետաքրքրական է շարունակութիւնը “յն. քալքօիկլունն, զորմ Սուետան միուկ թէ է ի սուե քահրիպար, պատական քան զոսի. Անդունին նուերինէնսիոյ թարդանու զնդրուք պանձի, այսինքն հզօր, առու եւ հոտարյու, զի երբայցերեն սոի իւսօնան, ուստի զնոյնն առին յշյուք, նշանակէ զնդրուկ, այսու զի է սպիտակ, քանի Լապան նշանակէ զափակ, “ուոքն ուրեմն քրիստու նմանն են արուի կիթիկ. Փինիոս 34 դիւն 2 գլուխն առ թէ ույշ-դ-ն-ն է ի սուե պանձու ի հումն եր գոյջ (Plin. enumerat inter varia aeris genera et praecipuum bonitatem admirationemque diu obtinuisse dicit. Forcinelli, l. c. ի բառն արիալկամ), արդ կոչի սու-ի-դ-ն-ն զի սուե զոյն սուկոյ առ Սէւզբան Փամինոս, նմանակէն ասի ու իւսօնիւ ասութեան լեռն, սուտի եւ ասի քալքօիկլունն, իրու պղեն լիբանաննու, այսու զի արտահանի ի իւբանանու եւ պին (Թուղդ. 30թ). Այս յառաջերեսունէն կը տեսնուի որ նորբերթացին Սերլուսի հետ բառ (aurichalcum) կը սուութարանէ լստ. aurum (սուկի) եւ յն. շախուն (պղինէ) բառերէն, եւ այս պահ սուութարանութեամբ է որ Խոչքա Պլատոն. եւ Բին. ի հու “թանկադոյն քան զոսի, կ'առ սուանէ: Բախի ուղիղ սուութարանութիւնն է, իւշցէն կը համար նաեւ Փեսոսու իւր de verborum significacione կարեւոր երկին մէջ, ծրու (լատան) եւ շախուն (պղինէ) orichalcum, իսկ թարդանութեանս իմաստն ինչ է, որոշ չէ:

86. ՔԱՐՈՒԿ առ ԽԶԲԱՑ

Հ. Ա. ՎԱՐԴԱՆՅԱՆ

ՍԱՑԵՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՎԱՐՔ ԱԲԵՐԿԻՈՍԻ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻ

(Ըստունիս-իւն-ն-ն-ն)

ԺԵՆ. Իրբէւ աստուածայինն Արերիխոս վերսախն եին առ ընդանիսիւր, զալըր եւաթնեակ աւուրսն եկեալ յաղաւթս եւ ի պահս կայր հանդերձ եղբարքքն, աղացերվ մի այնպիսի 10 լինել հակառակ իւր զզաւրութիւն թշնամեցն, իրլու թէ նա բերել եւ նմա հետեւել:

ԺԵՆ. 10. Բառական յունարէն. իմա աղաչէր զի մի այնաշի ինչ ի նա դօրու թիւն թշնամեցն մինչ զի զոր նայն ածիցէ ի վերայ՝ հաւանիցի ինը.

Խակ յեւթներորդն զիշերին ի տեսքեան երեւի նմա ծէրն. Արերկիէ, եւ ի Հռոմ գնալ անաւրինեալ իմ երեւեսցի, իբրու զի որպ անդ զանուն իմ ծանուացես, արդ զաւրացիր զի չնորհք իմ ընդ քեզ է: Յայնժամ զարթուցեալ պրայն ասէ. Եվցի երեւեան կամաց քոյ, Քրիստոս: Եւ զաստուածային զայն յայտնութիւնն պատմեաց եղարցն, թէ 16 այսպէս հրամանեցաւ ինձ գնալ ի Հռոմ քաղաք:

Ժ. Զ. Խիս շար դեւն այն որ փոքր մի յառաջ զգնացս պրայն ի Հռոմ սպառնացաւ, ոչ յապալցաւ, այլ եմուտ ի գուստը Անոտնինս. Թագաւորին, զի հարմանցեալ էր ամուսին Վիրոսի Լուկիոսի առն՝ ամաց վեշտասանից, եւ անուն կոչէր նմա Լուկիոս, եւ գեղ եւ մեծութիւն ըստ ինքեան վերսալն բերելով. մոտնէր ի նա եւ իսկոյն մղէր, լիէր 5 եւ ի վայր արկանէր. աւշաւտէր եւ ատամնացի զնեռս եւ զայլ անդամն խաճատել տայր, եւ զմարմինն գելել:

Արդ մայրն իւր Փոստինա, զի այս էր անուն նորա աքզուստուհի, տրտմէր հանդերձ Անտոնինու՝ ի շարաչար վհատութիւն անկեալք եւ վերջն թշուառութիւն զիրան զներլով. եւ էր մանաւանդ տարածեալ տրտմէրինս այս առ Լուկիոս խաւսեցեալ աղջկանն: Վասն զի զնա առաքեաց Անտոնինս ընդ արեւելս ոտաերազմ տալ ընդ թագաւորին Բուլցեսոն. զոլով խոստացեալ միմեանց, որյ զինի սակաւ աւուրս էր եւ յարեւելից Լուկոս եկեալ ի Հռոմ եւ հարեալ զպատերազմ, եւ ի Հռոմնց յԵփեսոս երթեալ. եւ ի տաճարն Արտեմիսի վկայութեամբ աստուածոցն ստորագրեալ Լուկիոսի զաղջինն առնուու զնա:

Արդ քանզի Լուկիոս ըստ դաշնայն առ Եփեսոս նաւեաց լինելով, ոչ ունելով թէ 15 պիտառէր զնիք Անտոնիոս ի գիւահարիւ գսաերն իւրց պատճառէր լնդգէմ հարդանել զժամանակն, զրեաց Լուկիոսի, որպէս զԳերմանացւոց ազգայն նախ լինկծել զՀպարտութիւն որ զքաղաքս հառումնեցւոց եւ զգաւաւս փանաքի առնեն. ոչ զաւրելով ըստ դաշնայն զնալ յԵփեսոս հանդերձ գտաւրաւն մինեւ անցանել ամին ի միւս այն զնալ. 20 եւ նորա զմիջաւ լեալ նաւարիկութեան՝ հանդիպի գրոց սրբային. եւ յոյժ ի տարակոյս անկեալ՝ դառնայ ի Դափինին Անտիռացւոց:

Խակ աղքայն Անտոնինոս եւ իւրքն ամենայն աղէխարշեալք վասն աղջկանն բազում հոգս կրէին. սոյնպէս եւ ի Ծակցէն նեղեալ՝ առնել զամենայն եւ ոչ յու մեքէ լինդունէր զքան ունել:

Ժ. 2. որ խօսեցեալ էր եւ էր ամաց վեշտասանից, տուեալ կին վՀերոսի Լուկիոսիք անուն էր նորա զուկիլա, եւ գեղով եւ մեծութեամն իւրով անցանէր զամեներումբ (τὰς κατ' αὐτὴν): — 5. Յ. եւ խիզն մոլեգնէր, որպէս զի շարժէր եւ զգեսնի հարը կանէր, եւ ատամամբը զնեռս խածատէր եւ զիւր մարմինն ծամեր: — 7. Յ. Զի այս է, անունն Աւգոստոս. Հ. Պ. (τῇ Αὐγούστῳ): — 9. Յ. եւ որ զնոց ցան ասւել ամանէր այս իսկ էր, զի առջիւ զոսեցեալ էր Լուկիոսի: — 11. Յ. Եօնլիշէօսփ, այս ինքն Ազոք գեսոս Պարթեաւոց թագաւորը: — 8. Եւ ինստացեալ էին միմեաց, զի ի ժամանդիր ինաւուս Ղեւկիոս յարեւելից եւ ինքն ի Հռոմոյ յԵփեսոս ժամանիցն, եւ ի տաճարին Արտեմիզի, որ անդէն կայ, վկայութեամբ աստուծոյ՝ զաղջին տայցեն Ղեւկիոսի եւ սա ըն, դունիցի: — 2. Հռոմու: — 15. Յ. նաւեաց փութանիք (էպելումնօչ, անպարելով թարգմանին կարգացած ըլլարու է՛ էպիցումնօչ, լինելով): — 16. Յ. Ու գետէր Անտոնինոս, եթէ զնին պար ից առնել ի գիւահարել աղջկանն եւ պատճառածօք յապացէ զժամանակն, գրեաց Լուկիոսի, զի ազգն գերմանացւոց անցեալ զիւնեսո՞ զքաղաքս Հռոմնեցւոց եւ զգեւու քանդեն: — 2. Գիւրմանացոց: — 21. Յ. Պատու: — 2. Անտիռացւոց: — Ավէիրէլսու: = սոլացչնուումաւէն, արդահասիլ ցաւակցիւ: — 23. Յ. Զամենայն առնէրն եւ չըր ինչ, որ զգէմն բարւոք իրիք յանձնն ցունէր, ի բաց թողուին:

ԺԵ. Այսուհետեւ զնուոմայնցոց քրմունս ժողովեալ, եւ էր ջան Հարցանիւլց դիմութեանցն, երգմնեցուցանել զիւեւն թէ իւ լիցի բժշկութիւն չարին. եւ ի բազում առուրս տագնապելոյ, անագան ուրիմն ձայն արձակէր ի բերանոց աղջկանն, իբրու. Թէ ոչ Աբրիկոսո ի Փոքր Փոխացւոց Յերապաւալու եպիսկոպոսն էկեցէ, ոչ իամ նեմ ասաի ի բնակութենէ իմմէ. Արդ իբրեւ ի բազում առուրս զայս գոչէր, տարա կուսէր յինքեան Անտոնինոս թէ ուր գացի. եւ կոչեալ զիոնիլիշանոս զեպարփոս ապարանիցն տեղեկանայր թէ որ իցի Յերապաւալոս ի Փոքր Փոխիքա: Խոկ նա ասէ. Մանաւանդ, ալքայ, ի նմա է Եւքսինիանոս երթալ, զոր բազում անզամ յաղագ դիմուական իրաց առաքեցիր: Զայն լուեալ Անտոնինոս՝ ծանեաւ, թէ որ աղագաւ արձակեցաւ. զիւ վասն աջողակ լինելոց իրաց նախարարութեանն անդ գեգերի Եւքսինիանոս. եւ իսկոյն Հրամայեաց պատրաստել եւ յուղարկիւ առ նա զԱղարիքանոս եւ զիւականոս մազիսալուսկն ուներով նամակա զայս:

Անտոնինոս ինքնակալ Սեւաստոս, Եւքսինիանոսի Պոպիանու խնդալ

Ես ի փորձ հեղձեցոցիւ գործոց նոցին ստորագեղեալ . եւ մանաւանդ ոյք հեղձ
15 անցոցիչք նախակարգի ի մերոց կարողութենէ բացագործեցի ըստ Զմիւռնացւոց մակա-
թեթեւացուցանել զիղեալ տապարումն երկին Զմիւռնոց նոքա թշուառութիւն ծա-
նեան իրու պատշաճ եւ քեզ զշոգ իրացն եղի . եւ զի ուսաց զամենացն ստուգու-
թեամբ հանդերձ , իրը թէ մերձ կալով : Զոր ինչ ի քէն առաքի տարրերութիւն . յոր-
ժամ ի քայց ասցես զայս , եւ Կիլիս որ եւ Եպիտրոպոս մեր . զամենացն իմ
20 յատուկ պատմեսցի : Իսկ եւ մերձ լինել . ի մեր կարողութիւնս զԱբեկիոս ոմն Երա-
պաւացյոց եպիսկոպոս առ քեւ գեգերեալ , այլր բարեպաշտ այնպէս զգրիստոնէիցն կարգի
զդիւահամա բժշկեալ . եւ զայլ ախտա զիւրաս ողջացուցանել . զնա հարկաս մեզ պի-
տոյ լինել . զՎաղերիանոս եւ զՎասեանոս մազիստրոսսն մերոց Աստուածային իշխա-
նութեանց պատուեալն յուղարկեցաք . փոխատրէ զայրն ամենայն պատուվի իրբեւ
25 առ մեզ բերել . արդ հրամայեմք քո կարծրութեանդ արա զայրն ընդ ամենայն յաւ-
ժարութեանց առ մեզ գալ , քաջագէտ ես ոչ չափաւոր կալ քեզ առ մեւք եւ յա-
զակս այսմիկ գովելի . ողջ լիք :

ԺԵ. 1. Ց. Եւ զիտալացոց քրմոնն ժողովեալ, եւ զհաւագէսո ի Տիւրենեայ (Նարուրի) Կոչեցեալ՝ երկմենցոյ ի ձեռն նոց դրեւն, այլ ոչինչ ի խացաւ վասն թշկուռ թեան շաբին: Եւ այս ամենին ի զորք գործեցան, զգեւն աւելի իմ պայրացոցին յաշիկ անդր: — 4. Ց. Ա. Եւ. Եթապուտցեց ի փոքր Փուլգիա: — 8. Զ. ուրեմ: — 6. Անտր է (յառաջ էնեալ է) Եւըսինիասոս, առ որ բայում անդամ վասն արքանի (ծղոսօսն) իրաց զրեալ է քո: — 14. Ց. «Ես տեղեակի ի փորձյ կորովամոնիթեան քո» ի գործոց անդ եւ մանաւանդ յայնոցիկ, զորս Հրամանան մերյ իշխանութեան այն ինչ (չնարչօս) գործեցր ի Զմիւռնիս, բառնարով ի Զմիւռնացոց զակոսոս, որ նոց ի շարքմանէն երկր ի դիպեալ էր, որպէս ի դպէ էր՝ հաճեալ եմ բարեզ, եւ զովեմ զքեզ վասն փոթոյ քո, եւն. ուստի անծանօթ մնացած է բրորովն թաքանչնին: Հսո Աղյուսօս կրովամոնթին, կարգացուած է աղջունեօս, հեղացցիւ. Տա-թիթի-ոյց-ցանիւ = ԷՇ-ԽՈՎ-ԳՇԱ, թե թե աւցոցացեալ, դիբել: — 18. Ց. Քանիդ զամենայն հաւասարա ուսայ, որ վես թէ առ անդեան դիպեալ էր, եւ զուսկեռութիւնն (մանգորձ, կարգացուած է ճագարու տարբերութիւն), զոր առաքեցր, Հոգարամնան մեր կիլոս (չա! Կելօս օ Եպիքրոս ոս նման) զամենայն պատմեաց մել յայտնասկս: — 20. Ց. Ց. Աղ այժմիկ ծանուցաց իշխանութեան մերում ինթէ առ քեզ գետերից ոճ Արերիկոս եպիկոսս Յերապատցեցաց, այլ բարեպաշտօն ի քրիստոնէց հաւասա, միւշև զդիւահարեալ բժշկել եւ զայլ Հրանդուռ թիւն դիբեալ էր ապաբնիւն: — 23. Ց. Յածուանօս, վեր փոխած էր բաւանաս: — 25. Ց. Տերքըօտց, կարծրութիւն հսու բարձրութիւն, ուժքնութեան: Ց. Պէօսէ, համեցիւ, կարգացուած ուօսաւ, առնել: — 6. Ամենայն յօժարութեամբ: — 26. Ց. Քաջ դիմացեալ զի ոչ սակաւ լինցիք ի մէջ գոհութիւն զքէն այլ գեր ի վերը քան զամենան: Այս իրեւ

ԺՀ. Յայսոսիկ ի մագիստրոսա տուեալ զժուղթն առաքեաց ի Հռոմայ ասելով, թէ բազմապատիկ զնեմ ձեզ զըր ի յիմ բժշկութիւն զվաղաբերութեամբ բերին Արերկիոսի:

Իսկ նոցա առեալք ոչ վաղվաղակի եւ փյօթ ելն, այլ յերկու առուրս ի Վրիհ տիխոն հասեալք ի նաւին ի յայն յարդարելց առ ի յեպարքոսէն Կոռնիլիանոսի, իրբեւ ելն ի նաւել՝ դադարեաց հողմն յեւթներորդումն ի Յունիս նաւեալք եկին ի Գելոպն կղին:

Եւ անդ ի դիմոսական ձիոց պիտոյացեալք գան ի Եժանն ի Բիզանդիոն, եւ ապա առ Նիկոմիդա դարձեալ յաւուրս ինչ, եւ դարձեալ հրապարակական պիտոյացեալք 10 Տանապարհի՛ գան ի Սլինադա մայրաքալաքն Փոկացւոց, առաջնորդ ուղցց առ ի դատաւորէն անդ կայծապոս առեալք, որպէս էր նոցա կարգեալ ի Կոռնիլիոսէ եպարքէն, հասին առ Թթերորդ ժամն ի Յերապաւէիս: Եւ մոնեալք ի քաղաքն պատահեցան Արերկիոսի, զի սովոր էր ըստ այնմ ժամու դառնալ ի վարդապետութենէն զըր առնէր եւ տալ փառա Աստուծոյ աղաւթիք:

15 Արդ իրբեւ պատահեցան նմա տեղեկան լին թէ Ոււր երբեք իցէ Նոքսիանոս եպարքոսն եւ յոր տեղի լինի բնակեալ, ցոյց մեզ:

Իսկ նա ասէ Զի՞նչ իցէ ինդիրք առն ողդպէս շտապով: Ընդ հարցումն գժուարացեալ Վաղերիանոս զի ոչ փոյթ եւ զպատասիանին, ժարդի խտագցն ինչ, թերեւ ի չարէն շարժեալ եւ տարածեալ զաջն ընդէկմ սրբոյն եւ ախորժէր հարկանել նմա տանչանս, եւ իսկոյն պահպանութիւն ձեռնէն ի վերուստ ոչ յամէր. եւ ժարհաւ զնա տանչէր եւ անշարժէր իրուու. իւիք նախըրմանեալ կայսարք: Կալաւ եւ զընկեր նորա ահ ի վերայ նորատեսութեանն, եւ իջեալք երկաբանչւրքն ի ձիոցն անկանին յուս սրբոյն եւ արբանեակը լինին խոնարհք յոյժ, որպէս զի զժուառմեալ ձեռն եւ իր զմեռեալ լեալ՝ դարձեալ դապարացուցէ եւ ոչ թողուլ այնպէս մեռեալ:

ԺՄ. Իսկ նա ըստ սովորութեանն լինի ախտակից եւ նոցա. մերձի ի գաւացեանն, եւ իսկոյն ողջ զնա ցուցանէր. ապա դարձեալ եւ զշարցանելոյ առն զպատճան ասեն. եւ ուսեալ զի թագաւորական դիր բերին առ ինքն, առաջնորդ լինի արանցն եւ վաղվաղակի ածէ ի տունն Նոքսիանոսի:

5 Եւ նա զգիրս ի ձեռս առեալ եւ որ մերձ իւր նստէր՝ տայ ցսուրբն զիիրն եւ աղաչէր ոչինչ յապարզել այլ որպէս ախտրժեն արագ ձեռն արկանել զճանապարհէն:

Իսկ եւ սուրբն ինքն ընթերցաւ եւ ասէ. Գամ եւ ոչ անյաւժար զճանապարհէն ան-

ԺԸ. 1. 2. է Հումու: — Յ. իրբեւ եւ մագիստրանոսաց զժուղթն եւ առաքեաց ի Հռոմայ առ եթե կար մեծ լինիցի ծառայութիւնն ձեր առ իս, եթէ զն. արագ, որչափ հնար իցէ առ իս ածիցէք. առափ հայն ծերառուն ծառայութիւնն, առած է բժշկութիւն իմաստուն: — 4. Յ. Յընտիուն, — Յ. իսկ սոք առեալ զժուղթն ոչինչ թողին զան արագութեալ եւ փոխին, եւ յերկուս առուրս հասանէին ի Բրենախիսին, եւ անդ մատեալ ի նաևն, որ պատրաստեալ էր նոցա յեպարքոսէն Կոռնելեայ՝ ըստ հողմիցն յաշողելց ընդ Յանիս նստէրալք՝ յելիներորդումն հասանէին ի Պեղոպանէս, եւ անտի դարբունական (ծղոսօւէ) ձիր առեալ՝ ժամանէին ի Բրենախիսն, յիժ առուրս: Ապա ի նմին իսկ առոր ի նիկոնեցին դիմեալք եւ անտի կալեալ զարգունի ճանապարհն գային ի Սիւնագա, որ մայրապարքն էր Փուրեցւոց. անդէն առեալ առաջնորդս ի Գլւաւուէն քաղաքին՝ ի Սպիթերայ (Տունթիր, -օս, կայժ, ասկէ թարգմանիչն շինած է Կայծապող), որպէս հրամայեալ էր նմա ի Կոռնելեայ եպարքոսէ, հասանէին ի Յերապլիս իրբեւ յիներորդ ժամու: — 13—14. Փոքր ինչ համառոտածէ:

ԺԸ. 5. Յ. Եւ նա զժուղթն ի ձեռն առեալ եւ ընթերցեալ զրովանդակութիւնն եւ զժուղթն վաղվաղակի ցսուրբն եւ աղաչէր . . . :

յաներով. քանզի ըստ կամաց Աստուծոյ եղէ և դեպի աղքան, որ եւ ինձ ի Տեառնէ յայտնեցաւ:

10 Իրեւ ապա մազիսարուպն պայծառարար առ ի յնկանիսիանոսէ հիւրընկալեցան զաւորս թ մնալով առ նմա, եւ զնաւակրտթիւն սպատմել խոստացեալ յիրորդուն մնաւորն առեալ զիփսանանակ զրցին զնացին, խոստացեալ նոցա սպանչելին Արերկիոս զինի Խ աւոր ըստ ասացելոցն է՝ ունել գրուռն հուսմայ, եւ հանդիսեալ միմեանց եւ համայն եւ նոքա այնպէս ելին ի քաղաքէն. զի հաւասացին ուղղել լինել յորոց կմացին եւ տեսին 15 զոր ասացն:

11. Խակ աստուծայինն Արերկիոս զինի եւ քացախի եւ ձեթ էարկ ի մի տիկ, ընդ որուն էառ եւ սակաւ հացու. ապա ճառեալ եղբարցն զպառշաճն, եւ նոքա վրաց զնալ սրբոյն ողորմագին ողբարով աջնօպական միմիթարելով եւ նասեալ ի յէ՛ ել ի քաղաքէն: Եւ իրեւ սակաւ մի հնաւացաւ զնալով զնանապարհան, տեսանէր զնմն այդէգործ բրելով 5 հոգ տանել այգեցն. անուն առն ծրօփիմին. զնա յանուանէ կոչէր եւ ասէ. Ե՛կ, եղբայր, ձանապարհակցեալ ինձ մինչեւ ցնում:

12. Հու աւ նա, եւ իսկոյն զբանն եւ զսաշնի թողեալ ի տան. էառ զսփածանելիս իւր, զոր վասն աշխատանաց յերկիր եղեալ կայր, ասէ ցնա սուրբն. քանզի իրեւ ճանապարհակցեցան: Բայց մեղ այժմ մանաւանդ զգուշանալ արժան է ընդ լուրն խառնել ընդ 10 հւշութեան. զի յորժամ ծրոփիմո ի հասապակաց պէտս հրամայելով սրբոյն արձակէր զոտս տիին, զոր առ մուտակայ պէտսն անխառն ելանէր թէ զինի հանդիպէր կամ ձեթ կամ քացախի, որիշ յայրցն մնարով: Խակ գարձեալ երբեմն թէ յայլ պէտս իրի նա առնէր առ անց կամաց սրբոյն լուծանել զտիկն, զներհակն զոր ինքն ախորժէր՝ սքանչելապէս ելանէր, թէ քացախի ձեթ, թէ ի ծարաւոց զիորձ արբանան առնոյր. եւ գարձեալ յասել 15 սրբոյն զինի յստակ ի տկէն հեղոյր: Այսպէս որ կամաւ նենգս, ակամաց հաւատարիմ դոլ, ոչ ումեք յորոց ախորժէր ըստ պիտոյից հայելով. յատու կ գործն ինքնին տայր ունել զոլիկն եւ անխարդախ, եւ մի ինչ առ պիտառ եղյ արս առնել. այսպէս շնորհս առեալ ի յԱստուծոյ Արերկիոս:

13. Ապա զամենայն ճանապարհն քաջահեշտ անցանելով, եւ իջեալք յԱստակա Պատ 20 փիլացոց, եւ ելեալք ի նաւ ումեմն որ ի հուոմ զիմեալ զնպիր՝ եւ ի կարգեալ տեղին հասանէր, ապա եւ զաւ առ եալ աւուրդք դաշնանցն այն:

12. Յ. Քանչի խոստացեալ եր նոցա ի պահեելոյն Արերկիոսէ յես Խ. աւուրդ պատահէլ մերձ յասացեալ դուռն, որ է ինքն Հռոմ: — 2. Հուսում:

13. 2. Յ. Ապա խոսեցաւ եղբարց որ ինչ ի գեա եր, որք կարի ողորմագին լային զի բաց երթարոց եր. խսկ գեղեցիկ իմն (ծէհատագ) միմիթարեալ նստաւ ի քառասն արքունական (հասարակաց, աղօնակ եւն) եւ եւ ի քաղաքէն: — 7. Յ. ու ծափքէն, որիշ. թարդմանիչն կարդացած է օչափու, տաշու, լական, կոնք: — 8. Յ. ընթու ու թարդմանիչն կարդացուած է ը ընթու (ընունէ, ասել): — 9. Յ. այլ այժմ ինքրեմ զի առաւել մտադիր լինիցիք գուք, քանդի լսելոց էր պահնչելիս խառն ընդ ուրախութեան: Թարդմանիչն խառնակած է միտք: — 10. Յ. ու: — 8. Քանչի յորժամ Տրոփիմն հրամանաւ սրբոյն ի հասարակաց պէտս լուծաներ զրեան (ուժա, զոտն) տկին, ելանէր նմա այնչափ միայն, որչափ ու ժամն կարեւոր թուեր, եթէ զինի, եւ եթէ քացախի կամ ձեթ. իսկ այլք՝ մեային ի տեղուն: — 11. 2. Տուոյ: — 15. Յ. այսպէս որ կամաւ նենդաւոր եր, ակամաց լինէր հաւատարիմ, այնու զի ոչնչէ յայնանէ, որ կամր, ըստ բազմանաց ընդունէր (ձեռնումենօ, շշափէր), յայնապէս կամցեալ ուսուցանել՝ ուղղել ընթանալ եւ անխարդախ. եւ մի ինչ առնել արտաքոյ դիտութեան այնը, որ շնորհէ (րօս շրեսպանենօ). յայսպիսի շնորհս առ ի յԱստուծոյ վայելէր Արերկիոս: — 19. քաջահեշտ = սնարած:

ԻԱ. Խակ մագիստրոսքն զի՞նի երից աւուրց եկեալ համին, զի բազում էր նոյած ճանապարհ ժամուն նաւագիռութեան վասն աւուրց ձմերայնյան. եւ բազում զնոսա աղարատելով վասն հեղգութեան, ապա զնեռն տապածեալ ողջունեաց վնաս սիրելարու խակ նորա ուրախացեալք՝ տեսին վնա զոր ոչ յուսպին, եւ առժաման երկիր և պագին գիրկս արկանելով նմա, եւ շարժեալք յուրախութիւն զայլ ամենայն զպատշաճն առնելին. ապա առեալ վնա մռեծին ի Հուոմ եւ ածին առ Կոռոնելիոս եպալքուն :

Խակ նա, քանզի ինքնակալն Անտոնինոս զինու որութիւն ուներ ընդդէմ բարբարոսացն, զի ինուն անցեալք եւ զշուոմայեցւոցն լքանեին, զայրն առ աւգուտու հին Փավստինա ածին: Զոր տեսանելով նա ծերունի այնպէս եւ պարկիշտ եւ զքաջակազմութիւնն իրրու հան-
10 զարա երեւելով, պատահանաւք լի և զեւ. եւ լնդ բազում ամառթիածութեան ողջու-
նէր պարիշշուավայելու. եւ զի բարւոյ եւ ամենակարող Աստուծոյ ծառայ ասի լինել. եւ
յայտ յորոց այլք բազումք յառաջագայն, եւ այժմ վերստին եկեալ մագիստրիանուսքն
պատմեցին. քանզի եւ արդ եւս զոր ըստ առն էր առ ի նոցանէ ուսան. Փավստինա. Արդ
աղաւեմ մի ինչ յապաղել եւ թագաս.որաց բարեգործաւլ երեւել, եւ զնուասքոս զմեզ
15 կեցուցանել եւ բժշկել զգուատր մեր, եւ զի պայսէս պատույ առ ի մէնջ եւ ձրից զշորհ
առցես:

ԻԱ. Յ. զի բազում ժամանակ, յապաղեաց զնոսա նաւագնացութիւնն. — 7. Յ.
Խակ նա քանզի ինքնակալը Ա. ընդդէմ բարբարոսաց զրաժողով լինեալ էր (էշտրատէ) որը
ըստ Հանոս անցեալ էին եւ քանզի հանդմայեցւոյ գաւառն, զայրն առ Աւգուտու հին
Փավստինա էսա: Խակ նա իրեւե ետքու զնա այնպէս ծերունի: — 9. Քաջակազմութիւն, ըն-
չօսմօս. — 10. Յ. եւ բազում պատուով (ծընօրոքրէ) ողջունեաց զնա: Ըստո թարգ-
մանիչն լայնած է հս միոքք: — 11. Զ. Բարյ: — 13. Յ. քանզի արդ խս ի նոցանէ
(պար անրան) ուսու զառնէն Փավստինա:

(Տարբանակիւն)

ՀԱՅՈՑ ԳՐԵՐԸ

— (Հարաւանականական)

5. Փակագրութիւնը երբեմ հասած է այնպիսի կատարելութեան, որ պարզուցյա ձեւի մը մէջ կամփոփէ բառին բոլոր գրերը, ասոր շատ գեղեցիկ օրինակ է թիւ 402ա, որուն մէջ ողունուր բառին բոլոր ութիւնը գրերը թիւ 371 կը պարունակէ լուր բառին չըս գրերը. թիւ 283ա կը պարունակէ արդիւրու բառին գրեթէ բոլոր գրերը. թիւ 340 կը պա-
ռունակէ որդէ բառին գրեթէ բոլոր գրերը: այնպէս ըլլալու է նաև որդյունիւն (թիւ 106), որ անկիւնառը խաչի մը մէջ պարփակած է բառին տառերուն մեծագոյն մասը:

6. Խնդիր է գիտեալ թէ նշանագրերու կազմութեան մէջ առարագի տառեր ալ մաս-
նակցութիւն ունեցած են: Խ. Յարութիւնեան,
Հայոց գիրը, էջ 109, ասոր հաստատական պա-
տասխան կուտայ եւ իր օրինակ կը յիշէ նշա-
նիւ (թ. 275բ), արդ (թ. 280դ), Պաշո (թ.
369դ), արք (թ. 387ա) նշանագրերը:

Բայց ասոնց մէջ մենք օտար տառ չենք տեսներ: Թերեւս հեղինակը ուզէ նմանութիւն գտնել արար. շ. յն. λ եւ լասին. Տ տառերուն հետ, բայց ինչ ձեւով կարելի պիտի ըլլայ այս տա-
ռերը կապել վերի բառերուն հետ: Յայտնի է որ այս օրինակները բոլորովին անօգուտ են:

Մեր կողմէն կրնայինք աւելցնել քանի մը արիշ օրինակներ, որով նմանութեան աւելի յաջող հանգամանքներ կը ներկայացնեն. ինչ-
պէս՝ Ստունայ բառին չըրբորդ նշանագիրը Ա, իրը լատին Ա տառը, որուն հետ նոյն կու գայ նոյն բառին հնագերորդ նշանագիրը, իրը հայե-
րէն Հ = Ա: Մինորդ բառին երրորդ նշանա-
գիրը ճիշտ արաբերէն Լ, տառախումբն է (իրը լիշտ լիշտէ): Բայց ինչ կազ կայ Սատանայի եւ
Հ = Հ տառերուն մէջ կամ Սինորդին եւ Վերին մէջ: Եւ ոչ մէկ: Կը նշանակէ թէ առնենք ալ անօգուտ օրինակներ են:

Ընդհակառակը ասկայն շատ ապահով կը գտնենք զօղս եւ գետրոս բառերը, որոնք ինչ-
պէս քիչ մը վերը նկատեցինք, կազմուած են
լատին Յ տառէն, որ նոյն անուններուն նախա-